

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, fax: 234 665 444
posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Čj. UOOU-02985/19-17

ROZHODNUTÍ

Předsedkyně Úřadu pro ochranu osobních údajů jako odvolací orgán příslušný podle ustanovení § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád rozhodla podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, takto:

Rozklad účastníka řízení, pana XXXXXX, narozeného dne XXXXXX, trvale bytem XXXXXX, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů čj. UOOU-02985/19-7 ze dne 19. srpna 2019, **se zamítá a napadené rozhodnutí se potvrzuje.**

Odůvodnění

I.

Podkladem pro zahájení správního řízení o uložení opatření k odstranění zjištěných nedostatků vedeného s účastníkem řízení, panem XXXXXX, narozeným dne XXXXXX, trvale bytem XXXXXX (dále jen „účastník řízení“), podle § 60 zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů a čl. 58 odst. 2 písm. d) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (dále „obecné nařízení“), byl podnět doručený Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) dne 10. června 2019, jehož předmětem je zveřejňování osobních údajů účastníků soudních řízení na webových stránkách <https://XXXXXX>, a dále podklady opatřené správním orgánem prvního stupně dne 3. července 2019 v rámci úkonů předcházejících kontrole ve smyslu ustanovení § 3 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), kdy byl za účelem prověření uvedeného podnětu pořízen export obsahu webových stránek <https://XXXXXX>.

Na základě takto shromážděných materiálů správní orgán prvního stupně zjistil že na webových stránkách <https://XXXXXX> v sekci „Přehled soudních jednání“ jsou zveřejňovány informace o soudních jednáních, která byla nařízena u všech vrchních, krajských, městských i okresních soudů, přičemž ke dni 19. srpna 2019 se jednalo o zhruba 2 530 000 záznamů.

Obsahem informace zveřejňované ke každému jednání je identifikace příslušného soudu, označení jednacích místností, datum a čas jednání, číslo jednací, titul, jméno a příjmení řešitele, druh jednání (jednání, vyhlášení rozsudku apod.) a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). Součástí každého záznamu je pak odkaz na přehled průběhu řízení na webových stránkách Ministerstva spravedlnosti České republiky (dále též „MSp“), <http://infosoud.justice.cz>.

Dále bylo zjištěno, že v sekci „Archiv úřední desky NSS“ na webových stránkách <https://XXXXXX> jsou zveřejňovány rozsudky Nejvyššího správního soudu České republiky (dále též „NSS“), a to jak zkrácené verze, tak anonymizované verze celého rozsudku včetně odůvodnění. Ke dni 19. srpna 2019 se jednalo o více než 5 500 záznamů vztahujících se k rozsudkům NSS. Obsahem informace uvedené ke každému rozsudku je datum zveřejnění rozsudku, číslo jednací, oblast, které se předmětná věc týká a titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob). Současně je zveřejněna zkrácená verze rozsudku NSS a v některých případech i anonymizovaná verze celého rozsudku včetně odůvodnění. V případě, kdy byla jednou ze stran soudního řízení fyzická osoba, jsou pak ve výroku zkrácené verze rozsudku NSS uvedeny osobní údaje tohoto účastníka v rozsahu jméno, příjmení a adresa bydliště a dále je zde uvedeno, jak NSS v dané věci rozhodl (tj. informace o výsledku řízení před NSS). Jestliže NSS v dané věci zveřejnil již také anonymizovanou verzi celého rozsudku, lze s pomocí informací uvedených v záznamu a identifikačních údajů ve zkrácené verzi rozsudku k dané fyzické osobě přiřadit také veškeré informace o předmětu a průběhu řízení.

Z informací uvedených přímo na webových stránkách <https://XXXXXX> (v sekci „Ochrana osobních údajů“) i z odkazů umístěných k jednotlivým zde zveřejněným záznamům pak bylo zřejmé, že účastník řízení výše popsané informace o soudních jednáních čerpá z webových stránek MSp (<http://infojednani.justice.cz>). Účastník řízení z tohoto zdroje pravidelně shromažďuje informace o nařízených soudních jednáních, následně tyto informace umístí na webové stránky <https://XXXXXX>, kde je nadále zpracovává (zveřejňuje), a to fakticky po neomezenou dobu.

Na webových stránkách MSp <https://infojednani.justice.cz> jsou zveřejňovány informace o soudních jednáních, která byla nařízena na následujících 30 dnů, tj. doposud se neuskutečnila. Informace obsahuje datum a čas jednání, místnost, titul, jméno a příjmení řešitele, druh jednání (jednání, vyhlášení rozsudku apod.), titul, jméno a příjmení účastníků řízení (v případě fyzických osob) a dále informace o tom, zda se jedná o neveřejné zasedání a zda bylo jednání zrušeno. Poté, co předmětné jednání proběhlo, již nejsou tyto informace na uvedených webových stránkách MSp dostupné.

Na webových stránkách MSp <https://infosoud.justice.cz> jsou pak zveřejněny informace o průběhu soudního řízení, tj. přehled jednotlivých událostí, které nastaly v průběhu řízení. K určité spisové značce jsou na těchto webových stránkách zveřejněny informace o stavu řízení (pravomocná věc/ nevyřízená věc) a průběhu řízení, tj. o typu události, která v daném řízení nastala (např. zahájení řízení, nařízení jednání, vydání rozhodnutí). Tyto informace jsou zde dostupné i poté, co je předmětné řízení pravomocně ukončeno, jejich obsahem nicméně nejsou – v žádném stadiu řízení – osobní údaje účastníků soudních řízení.

Z uvedeného je zřejmé, že na základě informací zpřístupňovaných MSp dochází ke zveřejnění osobních údajů účastníků soudních řízení pouze ve vztahu k soudnímu jednání, které bylo nařízeno, ale doposud neproběhlo. V této fázi pak lze spojit informaci o soudním jednání

s informací o průběhu řízení. V případě, kdy v dané věci žádné jednání nařízeno není, resp. věc je již pravomocně ukončena, jsou veřejně dostupné pouze informace o průběhu soudního řízení bez identifikačních údajů jejich účastníků.

Dále, ohledně rozsudků NSS, je zřejmé (opět přímo na základě informací uvedených v sekci „Ochrana osobních údajů“ a dále z informace o původní URL uvedené u každého z rozsudků), že účastník řízení shromažďuje rozsudky zveřejňované na úřední desce NSS, která je dálkově zpřístupněna prostřednictvím webových stránek tohoto soudu <http://www.nssoud.cz>. Takto shromážděné rozsudky, zkrácené i anonymizované verze, účastník řízení umístí na webové stránky <https://XXXXXX>, kde je nadále zveřejňuje (tj. zpracovává osobní údaje v nich uvedené), a to fakticky po neomezenou dobu.

NSS na své úřední desce, a tedy i na webových stránkách <http://www.nssoud.cz>, vyhledává v souladu s § 49 odst. 12 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, rozsudky vyvěšením zkráceného písemného vyhotovení bez odůvodnění po dobu 14 dnů, jsou-li při vyhledávání rozsudku přítomny pouze soudní osoby. Po uplynutí uvedené lhůty je zkrácená verze rozsudku z úřední desky sejmuta a je následně nahrazena anonymizovanou verzí rozsudku s odůvodněním. Identifikační údaje účastníků řízení jsou tak na úřední desce NSS (a na webových stránkách <http://www.nssoud.cz>) přístupné pouze po dobu 14 dnů, a to pouze v podobě zkrácené verze rozsudku a nikoli současně s anonymizovanou verzí rozsudku, v níž je detailně popsán průběh řízení.

Účastník řízení tedy shromažďuje a dále zveřejňuje veřejně dostupné informace o jednání soudů a o rozhodovací činnosti NSS. Vzhledem k tomu, že předmětné informace zahrnují také osobní údaje účastníků soudních řízení, je účastník řízení ve vztahu k těmto informacím v postavení správce osobních údajů ve smyslu čl. 4 bod 7) obecného nařízení, neboť stanovil účel (informování veřejnosti o soudních jednáních a archivace těchto informací k výkonu veřejné kontroly nad soudní mocí, což se má dít na ochranu práv osob) i prostředky (webové stránky <https://XXXXXX>) tohoto zpracování osobních údajů. Na účastníka řízení se proto vztahují veškeré povinnosti, které mu na základě tohoto postavení vyplývají z obecného nařízení.

Jak bylo také zjištěno, předmětné zpracování osobních údajů je identické s někdejšími zpracováními prováděným účastníkem řízení prostřednictvím webových stránek <https://XXXXXX>. Posledně připomenuté zpracování pak bylo předmětem řízení o uložení opatření k nápravě vedeného Úřadem s účastníkem řízení pod sp. zn. UOOU-09728/18, v jehož výsledku bylo účastníku řízení uloženo ukončit zveřejňování předmětných osobních údajů prostřednictvím webových stránek <https://XXXXXX>, jelikož pro toto nebyl shledán žádný právní titul. Jinými slovy řečeno, účastník řízení po ukončení řízení pod sp. zn. UOOU-09728/18 celý obsah webových stránek <https://XXXXXX> umístil na nově vytvořené webové stránky <https://XXXXXX>, přičemž struktura i obsah nově zřízených webových stránek jsou totožné se stránkami <https://XXXXXX>. Jediný rozdíl lze nalézt pouze v rozsahu zveřejňovaných informací, který průběžně narůstá s tím, jak jsou nařizována nová jednání, resp. vydávány nové rozsudky. Na základě takto zjištěného stavu věci pak správní orgán vydal nejprve příkaz čj. UOOU-02985/19-4 ze dne 18. července 2019, posléze ovšem zrušený na základě odporu obviněného, a poté vydal rozhodnutí čj. UOOU-02985/19-7 ze dne 19. srpna 2019 (dále jen „rozhodnutí“). Rozhodnutím bylo účastníku řízení mimo povinnosti hradit náklady řízení uloženo ve stanovené lhůtě ukončit jak zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání

shromážděných z webových stránek Ministerstva spravedlnosti České republiky <https://infojednani.justice.cz>, tak zveřejňování osobních údajů účastníků soudních jednání vedených před Nejvyšším správním soudem České republiky shromážděných z webových stránek tohoto soudu <https://www.nssoud.cz>. Nutno doplnit, že v písemném vyhotovení rozhodnutí se správní orgán prvního stupně dopustil zřejmé nesprávnosti, když jako číslo jednacích chybně uvedl „UOOU-20985/19“, aniž by však vznikly pochybnosti o jednoznačnosti identifikace aktu.

Proti rozhodnutí se však účastník řízení ohradil řádným rozkladem. V něm nejprve pouze obecně označil rozhodnutí za nezákonné. Proto je navrhl zrušit a věc vrátit správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. Na základě výzvy správního orgánu prvního stupně podle § 37 odst. 3 správního řádu pak svůj rozklad odůvodnil, tím, že právním titulem ve smyslu čl. 6 odst. 1 obecného nařízení je veřejný zájem nad kontrolou soudní moci, přičemž zpracovávány jsou výhradně osobní údaje předtím zveřejněné soudy, případně státními zastupitelstvími a jejich zveřejnění se děje tak, aby nedošlo k disproporčnímu zásahu do práv subjektů těchto osobních údajů. Nutno doplnit, že procesní stanovisko účastníka řízení je doplněno velmi subjektivním, emotivně laděným projevem. Pomineme-li nepřípadnou formu projevu, jedná se o poměrně smělou reakci na výzvu orgánu prvního stupně k odstranění vady podání, kterou si účastník řízení *nota bene* sám způsobil. Protože však ani uvedený projev neaspiruje na jakoukoliv argumentační hodnotu, nebyl důvod se jeho obsahem jakkoli zabývat.

II.

Odvolací orgán přezkoumal rozhodnutí v celém rozsahu, včetně procesu, který předcházel jeho vydání a nejprve se zabýval argumentací obviněného.

V této souvislosti především uvádí, že čl. 6 odst. 1 obecného nařízení mezi právními tituly pro zpracování osobních údajů neuvádí žádný příslušný podklad pro zpracování osobních údajů, jak jej provádí účastník řízení. Pokud by se snad účastník řízení odvolával na čl. 6 odst. 1 písm. e) obecného nařízení, podle něhož za zákonné je třeba považovat zpracování „*nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce*“, je třeba uvést, že účastník řízení rozhodně není předmětným úkolem nijak relevantně pověřen, zejména nikoli právním předpisem, a tento právní titul je tudíž v traktovaném případě neaplikovatelný.

Veřejná kontrola soudní moci, jež může být nahlížena jako podmnožina veřejného zájmu, je v podmínkách českého právního řádu zajišťována prostřednictvím zásady veřejnosti jednání před soudem, včetně veřejného informování o všech nařízených jednáních s označením stran. Kontrola soudního řízení v konkrétní věci (ve věci identifikovaných účastníků) se tak *ex ante* projevuje účastí veřejnosti při jednání soudu a naplňuje se veřejným vyhlášením rozsudku. V tom lze spatřovat těžiště demokratické legitimacy výkonu soudní moci. Je přitom nesporné, že dostatek informací ze soudních řízení k naplnění tohoto cíle poskytuje sám stát, resp. soudy a státní správa soudů, a to zcela dostatečnými a přiměřenými prostředky.

Po skončení konkrétního soudního řízení však již (plošná) identifikace účastníků řízení není nezbytnou podmínkou pro naplnění této funkce. Kontrola výkonu soudnictví *ex post* se na základě zveřejňovaných (veskrze anonymizovaných) rozsudků koncentruje na obecnější

aspekty: jednotnost a konzistenci rozhodování, sledování vývoje judikatury v čase, zjišťování justičních excesů apod., to však již bez ohledu na totožnost účastníků řízení. Kontrola výkonu soudnictví z hlediska přístupu k informacím o průběhu a výsledku soudního řízení nemá být samoučelným nástrojem uspokojování subjektivní zvědavosti, nýbrž má působit jako demokratický korektiv soudce při jeho činnosti v konkrétním řízení (nikoliv však k nátlaku na soudce v konkrétní věci). Má být prevencí před libovůlí, rozhodováním kabinetní justice a před celkovým „zapouzdřením“ moci soudní. Rozhodnutím v konkrétní věci však tato specifická funkce v zásadě vyčerpává, neboť věc konkrétního účastníka je uzavřena (s výjimkou dalšího procesního postupu, který však není v dispozici veřejnosti).

Na uvedeném nic nemění skutečnost, že při individuálním posouzení (např. na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb.) lze dospět k závěru, že v dané věci existuje legitimní zájem na tom, aby se osobní údaje staly součástí veřejné diskuse (zcela namátkou: jde-li o osoby veřejně činné, pokud v soudním řízení vystupují právě v souvislosti se svou veřejnou činností). Tento přístup však neodpovídá paušálnímu a nerozlišujícímu zpracování osobních údajů dle učiněných skutkových zjištění. Pro úplnost se poznamenává, že typicky jméno a příjmení v kontextu komplexního odůvodnění soudního rozhodnutí při využití standardních veřejně dostupných vyhledávacích a ověřovacích metod jsou základem k určení totožnosti osoby.

Z těchto funkcí veřejné kontroly soudní moci, jež se projevují v různých fázích řízení nestejně, každopádně nelze vyvozovat právo dalšího zveřejňování osobních údajů týkajících se soudních jednání, resp. obsažených v dokumentech o nich, jelikož je zároveň třeba respektovat právo na ochranu soukromí garantované Listinou základních práv a svobod. Je tudíž nutno rozlišovat mezi veřejnou kontrolou soudní moci, jíž argumentuje účastník řízení a zveřejňováním osobních údajů prostřednictvím předmětného zpracování. Z obecného pohledu je nutno ještě dodat, že veřejnost určitých údajů a priori nezakládá oprávnění k jejich dalšímu bezmeznému zpracování.

Žádný jiný právní titul pro předmětné zpracování osobních údajů, k němuž účastník řízení nedisponuje souhlasem subjektů údajů, pak již a priori nepřipadá v úvahu. Zejména jím nemůže být účel archivace, jelikož předmětné osobní údaje zjevně nejsou zpracovávány v režimu zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů a samotné jednostranné prohlášení evidentně nemůže vést k tomu, že předmětná činnost bude považována za archivaci v uvedeném smyslu.

Dále jím nemůže být ani čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení, podle něhož lze osobní údaje zpracovávat i bez souhlasu subjektu údajů pro účely oprávněných zájmů. Primárně by totiž bylo nezbytné takový oprávněný zájem doložit a následně jej poměřit se zájmy a základními právy a svobodami subjektu údajů. Oprávněný zájem, jak stanoví recitál 47 obecného nařízení, pak je třeba zohledňovat prostřednictvím přiměřeného očekávání subjektu údajů na základě jeho vztahu se správcem a mohl by být dán např. v situaci, kdy mezi nimi existuje relevantní a odpovídající vztah. Něco takového ale v traktovaném případě zcela absentuje, jelikož míra přiměřeného očekávání je vymezena samotnou veřejností soudního jednání, jak byla zmíněna výše. Naopak legitimním očekáváním subjektu údajů je, že poté, co proběhlo příslušné jednání a informace byly odstraněny z původního zdroje, principiálně převáží práva dotčeného subjektu údajů. Zároveň ale je nutno připustit, že jistý test proporcionality, jak jej stanovuje čl. 6 odst. 1 písm. f) obecného nařízení, opravdu primárně provedlo i MSp, resp. příslušný soud, tento se však týká pouze zpracování osobních údajů těmito institucemi a nelze jej rozšiřovat

na účastníka řízení, který navíc prostřednictvím předmětného zpracování osobních údajů překračuje příslušnými institucemi nastavený časový limit.

V dalším, jelikož obsahově identickým zpracováním osobních údajů se již zabývalo řízení o uložení opatření k nápravě vedené Úřadem s účastníkem řízení pod sp. zn. UOOU-09728/18, možno odkázat i na pasáže rozhodnutí předsedkyně Úřadu čj. UOOU-09728/18-23 ze dne 4. února 2019, v nichž byl vyjádřen a odůvodněn právní názor, podle něhož nebyl pro předmětné zpracování osobních údajů shledán žádný právní titul.

Argumentaci účastníka řízení proto odvolací orgán odmítl. Zároveň po celkovém přezkoumání neshledal v žádném ohledu důvod způsobující nezákonnost rozhodnutí, ani neshledal ani žádná pochybení v postupu správního orgánu prvního stupně.

Ze všech výše uvedených důvodů proto odvolací orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, nelze odvolat.

Praha 15. listopadu 2019

otisk úředního razítka

JUDr. Ivana Janů
předsedkyně
(podepsáno elektronicky)